

Η εκπαίδευση κατά την περίοδο 1955-59: τακτικές και διενέξεις στο ελληνοκυπριακό μέτωπο

Η ανακοίνωση αυτή θα αναφερθεί με συντομία στο ρόλο που διαδραμάτισε η εκπαίδευση στη διαμόρφωση της εθνικής συνείδησης της ελληνοκυπριακής νεολαίας και στη στήριξη της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης με απόρρητα κονδύλια του ελληνικού υπουργείου Εξωτερικών, προκειμένου να μην υπαχθεί στον έλεγχο της αποικιακής κυβέρνησης. Ακολούθως, θα παρουσιαστεί η διαδικασία εμπλοκής της εκπαίδευσης στα δρώμενα της περιόδου 1955-59, οι τέσσερις κύκλοι των μαθητικών εξεγέρσεων, οι αντιδράσεις του αγγλικού παράγοντα και οι αποκλίνουσες προσεγγίσεις που επικράτησαν στους ηγετικούς κύκλους, ως προς το ρόλο που έπρεπε να διαδραματίσει η εκπαίδευση. Οι αποκλίνουσες προσεγγίσεις στην βαθύτερη ουσία τους πρότειναν δύο διαφορετικές τακτικές αξιοποίησης και δράσης του μαθητικού πληθυσμού, της ήπιας και της σκληρής. Η πρώτη είχε «πολιτική» προέλευση και ο κυριότερος εκφραστής της ήταν ο γυμνασιάρχης του Παγκυπρίου Γυμνασίου, Κωνσταντίνος Σπυριδάκης. Η δεύτερη, ήταν καρπός μιας στρατιωτικής λογικής και εκφραστής της ήταν ο ίδιος ο Γεώργιος Γρίβας, αρχηγός της ΕΟΚΑ. Η διχογνωμία αυτή ανάμεσα στους ηγετικούς παράγοντες προκάλεσε επικίνδυνες ρηγματώσεις στο ελληνοκυπριακό μέτωπο.